

generaal Allenby Aleppo binnentrok en ze voor 't eerst weer eens iets uit het moederland hoorden.

Grijs haar mode. Waarschijnlijk interesseert het mijn lezeressen minder dan mij, maar ik wil toch niet nalaten aan 't slot van deze beschouwingen even mee te deelen, dat grijs haar tegenwoordig in Londen mode is. De dames, die aan 't grijsen zijn, verhaasten dit proces en de anderen laten zich grijze pruiken maken! De dichter zou ook in onze dagen nog reden te over vinden om uit te roepen:

„Och, waren alle menschen wijs!”

J. M. W.—W.

Oprechtheid of....?

't Is dan weer mis tusschen Bets en jou, Frouwke? 't Was nu zoo'n poos goed gegaan, en ik hoopte zoo, dat je in Bets eindelijk een vriendin gevonden had. Een echte, waar je wat van verdragen kon, en die, natuurlijk, ook wat hebben kon van jou. En nu toch weer.... Kind, kind, zul je dan nooit leeren, je woorden te wegen, vóór je ze uitspreekt?

Ja, ik weet al lang, wat je tegenwerpen wilt. 'k Hoor het je al zeggen: „ik kan nu eenmaal geen blad voor den mond nemen. 'k Moet het zeggen, als iets me niet bevalt. En wie dat niet aanstaat, nou, die moet dan maar wegblijven....”

En toch verlang je op 't zelfde oogenblik zoo hevig, zoo innig naar een echte vriendin.

Zoo was het hier thuis al. Want jij, de oudste, waart meest alleen.

De anderen noemden je snibbig. Geheel zonder recht, Frouwke?

En nu, in de groote stad, waar je studie je heendreef, voel je je veel meer nog een eenzame. Je hebt wel aansluiting gezocht; je ben naar een krans gegaan, naar een vereeniging, doch 't duurde altijd maar kort. De anderen konden nooit een aanmerking verdragen; werden dadelijk boos, als je wat zei. Zoo schreef je naar huis. En je gaf de schuld aan 't groote-stads-leven, dat aan de menschen het oprecht-zijn verloorde. Op 't dorp, waar je geboren en getogen was, waren de menschen anders, eerlijker, meer recht-uit.

En je vergat, dat je hier ook eigenlijk nooit een vaste vriendin had. Dat je hier ook al uit het bestuur

van de vereeniging was getreden, omdat de anderen je niet begrepen.

Toen kwam Bets. Jullie kenden mekaar en ik was zoo blij voor jou. 'k Wist immers, dat Bets zacht van aard was. Niet gauw gegriefd. En nu toch weer....

Zou de schuld ook niet een beetje bij jou liggen, Frouwke?

'k Neem graag aan, dat Bets heusch iets deed, wat jou niet aanstond. Wat niet goed was misschien, of ook wel niet goed leek in jouw oog. 'k Wil ook wel gelooven, dat er op de andere meisjes wat aan te merken viel. Maar Frouwke, ben jij dan volmaakt? Is iemand van ons het?

„Dus ik moet zwijgen, wanneer de boel verkeerd gaat, alleen maar omdat ik zelf ook wel eens verkeerde dingen doe?” vraag je. Dat ligt er aan.

Wanneer we werkelijk weten, hoe dwaas en onvolmaakt we zelf zijn, nemen we 't ook wat gemakkelijker met de dwaasheden en onvolmaakt-heden van anderen. Dan glimlach je eens even als Mien, die een beetje pedant is, aan 't opsnijden gaat, erger misschien dan ze zelf wil.

Of als Greta, in een sombere bui, broemt en aangaat over dingen, die de moeite van 't zich druk maken eigenlijk niet waard zijn. Op een anderen tijd zijn het toch ook weer goeie, beste menschen, die zich voor een ander 't vuur uit de sloffen loopen.

Maar als 't nu heusch te erg wordt? Als hun eigenaardigheden 't karakter gaan aannemen van verkeerdheden?

Wijs hen dan terecht, Frouwke. Maar vóór je het doet, lees dan eerst eens Gal. 6 : 1 en 2 Tim. 2 : 24 en 25. Wanneer je dit doet denk ik, dat je je zware taak van vermanen en terechtwijzen ook wel niet zult aanvatten zonder eerst om wijsheid gebeden te hebben. Want vermanen is een zware taak, Frouwke. En heel dikwijls is die zoogenaamde oprechtheid, waarop sommigen prat gaan, een vuur vatten, niet wanneer Gods eer, maar wanneer hun eigen eer wordt aangerand. Niet altijd, dat stem ik toe. Er is ook een oprechtheid, die het goede voor heeft, doch dwaalt uit gebrek aan tact, en daarom afstoot inplaats van aantrekt. En het moet ons toch immers te doen zijn, ook in ons bestraffen, om 't winnen van de naaste. Bedenk je dat wel genoeg, Frouwke? Zeg je niet maar al te dikwijls zonder na te denken precies, wat je voor den mond komt, grofheden soms, waarvan je bij beter nadenken wel moet toegeven, dat ze een ander moesten kwetsen, ook al had jij in den grond der zaak gelijk? En wanneer er eenmaal booze woorden gevallen zijn, van weerszijden meest, is 't moeilijk om weer bij elkaar te komen.

Weet je, wat je nu doet? Maak het weer in orde met Bets. Zij leeft uit hetzelfde beginsel als jij; er moeten dus aanknoopingspunten wezen. Ik vraag je niet om onoprecht te wezen, doch alleen maar om je gebrek aan tact in te zien.

En als er dan later weer eens wat is, flap dan je gedachten er niet zoo maar uit. Denk eerst eens, voor je praat. Voel je dan, dat je spreken moet, omdat het anders niet vlak tusschen jullie zou zitten, vraag dan Bets een middagje bij je. Zet een lekker kopje thee (dat heb je immers thuis geleerd) en, als je beurs het lijden kan, schik dan ook wat mooie bonbons op een aardig schaalje. Je weet wel, van die mooie, waar je mij laatst op tracteerde. Maar toen was je *niet* boos.

Probeer ook vooral, om niet boos te kijken, en niet prikkelbaar te zijn. En vecht dan onder 't genot van een kopje thee en een bonbon de zaak uit. Je zal eens zien, wat een invloed zoo'n aardig aangerichte theetafel op 't humeur heeft.

Denk je, dat ik er een grapje van maak? Dan schei ik dadelijk uit met mijn geschrijf.

Maar den volgenden keer krijg ik weer de groeten van jou *en van Bets*. Afgesproken?

J. M. W.—W.

PATROON VOOR BOEKOMSLAG.

Nevenstaand patroon kan gebruikt worden voor boekomslag, of voor een gordijntje van een boekenkastje. Voor boekomslag zou men het patroon kunnen werken op zwart laken met bonte, heldere kleuren, b.v. groen, rood, goudkleur en paars, of twee tinten paars met groen en oranje. Even goed zou men donker groen of paars laken kunnen nemen en ook grijs of bruin linnen is zeer geschikt voor dit doel.

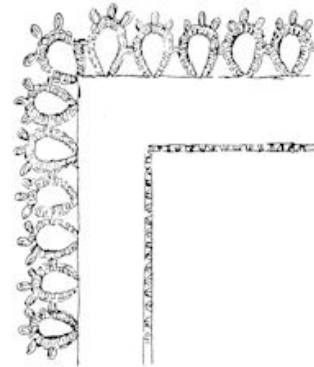
Als het omslag voor verschillende boeken dienst moet doen zou men het patroon kunnen laten doorloopen, dus niet den aangegeven hoek gebruiken. Aan de onderzijde in den rand zijn twee verschillende motiefjes aangegeven, men begrijpt dat ze één van beiden moeten gewerkt worden. De streepjes op de motiefjes geven niet de richting der steken aan, ze zijn slechts aangebracht om verschil van kleur te krijgen, evenals de stipjes.

Voor een gordijntje kan men het patroon uit-

voeren in schabloonwerk, hiertoe leent het zich heel goed. Men kan dan twee of drie kleuren verf nemen, b.v. blauw en bruin. De rand komt net boven den zoom.

ZAKDOEKJE.

Om een eenvoudig versierd zakdoekje te vervaardigen kan men een randje maken van Frivolité, bestaande uit enkel oogjes.

Dit randje wordt met het draadje, dat de oogjes verbindt, aan het zakdoekje bevestigd.

Werkt men eerst aan het zakdoekje een open zoom, niet te breed, dan heeft men een aardig geheel.

A. F. v. K.

Eerste Hoofdstuk.

Het slot Stahlheim. Dat was een trotsche naam voor de helder-witte, vierhoekige kast van een huis, al had het, met klimrozen omrankt, en prachtig gelegen in 't midden van een mooien tuin, wel een gezellig uiterlijk. Die tuin was vol bloemen van allerlei kleur en vorm, bloemen, die in bonte verscheidenheid op oud-modische wijze aan de paden van den groentetuin waren geplant of, op meer moderne manier, bloeiden op parken voor het slot.

Verder was de tuin rijk aan belommerde zitjes onder het zware geboomte en aan prieëlen, die elk hun eigen naam hadden. De tuin werd begrensd door een murmelend beekje, dat, zoo nu en dan uit zijn zachte rust opgeschrikt, de weiden overstroom-